

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118213167
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4118213167.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka v spore žalobcu: U. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. C. XX, zastúpený JUDr. Mariánom Dobišom, advokátom so sídlom v Nitre, Sládkovičova 1, proti žalovaným: 1. Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, 2. Profesionálna dražobná spoločnosť, s.r.o., so sídlom Košice, Masarykova 21, IČO: 36 583 936, o neplatnosť zmluvy o úvere a iné, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 20. júna 2019 č. k. 15Csp/154/2018-236, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nitra) rozsudkom zo dňa 20.06.2019 č. k. 15Csp/154/2018-236 pri právnom posúdení podľa § 137 písm. c) a d), § 298 ods. 1 CSP, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, § 39a, § 41, § 457 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 2, § 11 ods. 4 a § 11 ods. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch zamietol žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovaným v 1. a 2. rade domáhal určenia absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa XX.XX.XXXX, neplatnosti zmluvných podmienok dojednaných v rámci tejto úverovej zmluvy ako aj určenia, že žalovaný v 1. rade má nárok na plnenie z tejto zmluvy iba vo výške reálne požičanej sumy.
2. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol súd tak, že žalovaní v 1. a 2. rade majú nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 %.
3. Rozsudok bol vyhlásený a odôvodnený dňa 20.06.2019 zákonným sudcom JUDr. Jánom Kováčom, ktorý dňa 27.07.2019 zomrel. V dôsledku úmrtia zákonného sudcu JUDr. Jána Kováča, predsedníčka OS Nitra v zmysle platného rozvrhu práce na r. 2019, dňa 19.08.2019 pridělila písomné vyhotovenie rozsudku OS Nitra zo dňa 20.06.2019 č. k. 15Csp/154/2018-236 sudkyňi OS Nitra JUDr. Veronike Vnukovej, ktorá aj predmetný rozsudok písomne vyhotovila v súlade s obsahom jeho vyhlásenia a odôvodnenia v zmysle zvukovej nahrávky z pojednávania pred súdom prvej inštancie dňa 20.06.2019.
4. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, súd podanú žalobu vyhodnotil v celom jej rozsahu za nedôvodnú, pretože nedošlo k naplneniu podmienok podľa § 137 písm. c) CSP. Súd žalobcu vyzval v zmysle § 138 CSP na späťvzatie zjavne bezdôvodnej žaloby, no žalobca na žalobe zotrval. Predmetnú vec súd posúdil ako žalobu o neplatnosť právneho úkonu podľa § 137 písm. c) CSP. V danej veci je nesporné, že ide o spotrebiteľský spor, no žalobcom podaná žaloba nie je v súlade s právnymi predpismi. V časti, v ktorej žalobca požaduje určiť neprijateľné zmluvné podmienky súd žalobu zamietol preto, že neobsahuje citáciu tých zmluvných podmienok, ktoré žalobca považuje za neprijateľné a žiada, aby tie zmluvné podmienky súd vyhlásil za neprijateľné. Zákon síce v ustanovení § 298 ods. 1 CSP dáva súdu v rozsudku možnosť aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka použitá dodávateľom v spotrebiteľskej alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná, avšak ide o možnosť a nie o povinnosť zo strany súdu. Za danej situácie, t.j. že predmetné konanie inicioval samotný spotrebiteľ, ktorý je „pánom“ sporu, a nie dodávateľ požadujúci od spotrebiteľa

plnenie, pričom spotrebiteľ je v tomto spore zastúpený advokátom, nie je dôvod k tomu, aby súd suploval aktivitu žalobcu v tom smere, že by aplikoval ustanovenie § 298 ods. 1 CSP.

5. Súd podanú žalobu zamietol aj v časti, v ktorej sa žalobca domáhal určenia absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere pre početnosť neprijateľných zmluvných podmienok. Je zrejmé, že zmluvné strany si na základe predmetnej úverovej zmluvy už niečo navzájom plnili, pričom zo žaloby nevyplýva čo si plnili a či niečo požadujú vrátiť späť. K uvedenému súd dal do pozornosti aj nález ÚS SR z 1. apríla 2015, sp. zn. I.ÚS 640/2014 a jeho závery, z ktorých vyplýva, že pri skúmaní platnosti, resp. neplatnosti právnych úkonov je potrebné preferovať výklad smerujúci v prospech platnosti a nie neplatnosti právnych úkonov.

6. V poslednej časti svojej žaloby žalobca požadoval, aby súd určil, že žalovaný v 1. rade má nárok na plnenie od žalobcu za úver vo výške reálne požičanej sumy. V žalobe však žalobca neuviedol konkrétnu sumu na akú má žalovaný v 1. rade nárok, neuviedol ani žiadny iný spôsob určenia tejto sumy, nenavrhol žiadne dôkazy k preukázaniu tejto skutočnosti. Preto súd žalobu v tejto časti zamietol. Ak by súd aj (hypoteticky) žalobe vyhovel, má za to, že žalobcom požadovaný výrok rozhodnutia by bol v praxi nevykonateľný.

7. Ďalším dôvodom pre zamietnutie podanej žaloby voči žalovanému v 2. rade je tá skutočnosť, že tento subjekt postráda pasívnu vecnú legitimitáciu a netvorí tzv. nerozlučné spoločenstvo. Na to, aby sa niekto stal stranou konania nie je potrebné, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide. Stačí ak žalobca podá žalobu (v tomto prípade za takýto subjekt stáva žalobcom), alebo aby bola proti takémuto subjektu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či on aj žalovaný sú skutočne účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého žalobca vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je žalobca subjektom práva a žalovaný je zasa subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania sa v civilnom procesnom práve používa pojem vecná legitimitácia. Vecnú legitimitáciu má ten subjekt, ktorému svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitimitácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Z hľadiska posúdenia vecnej legitimitácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa žalobca subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, resp. subjektívne vníma žalovaného ako účastníka určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či žalobca a žalovaný účastníkmi daného hmotnoprávneho vzťahu objektívne sú, alebo nie sú. Nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), takýmto nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, nie je. O nedostatok pasívnej vecnej legitimitácie ide vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), v skutočnosti objektívne nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 192/2004). Žalovaný v 2. rade nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. So žalobcom nie je v žiadnom zmluvnom vzťahu a neuzatvoril s ním ani zmluvu, ktorej neplatnosti sa žalobca domáha.

8. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca v celom jeho rozsahu namietajúc porušenie ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP. Požiadal KS v Nitre, aby podanému odvolaniu vyhovel a rozsudok OS Nitra zo dňa 20.06.2019 č. k. 15Csp/154/2018-236 vydaním uznesenia v celom rozsahu zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Alternatívne predmetný (napadnutý) rozsudok vydaním rozsudku v celom rozsahu zmenil tak, že návrhu žalobcu vyhovie, a teda určí za absolútne neplatnú zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretú dňa XX.XX.XXXX ako aj zmluvné podmienky v nej dojednané.

9. S odkazom na ustanovenie § 127 a § 129 CSP má žalobca za to, že ak žaloba nebola v súlade s právnymi predpismi, súd mal po podaní žaloby v rámci jej predbežného posúdenia vyzvať žalobcu podľa § 129 CSP na opravu alebo doplnenie žaloby v určenej lehote s poučením o možnosti odmietnutia podania. Ak je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd musí ex offo vyzvať podávateľa k odstráneniu väd podania. Prvostupňový súd si v tomto konaní takúto povinnosť nesplnil a to aj napriek tomu, že stroho konštatoval bezdôvodnosť samotnej žaloby ako podania vo veci samej. Konanie prvostupňového súdu je o to viac zmatečné, že na základe žaloby nariadil neodkladné opatrenie, ktoré potvrdil odvolací súd, t.j. v prvej fáze konania bol toho názoru, že žaloba je dôvodná a neskôr však svoj právny názor zmenil bez náležitého odôvodnenia.

10. V rámci odôvodnenia svojho rozsudku súd síce konštatoval, že ustanovenie § 298 ods. 1 CSP mu umožňuje aj bez návrhu žalobcu vysloviť neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, avšak ide o jeho možnosť, nie však povinnosť. Žalobca bol v tomto konaní ako spotrebiteľ „pánom sporu“ a bol aj právne zastúpený. Žalobca je toho názoru, že súd mal povinnosť a nie možnosť skúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok predmetnej úverovej zmluvy, čo mu vyplýva z ustanovenia § 298 v spojení s § 295 CSP. Súd si nesplnil ani poučovaciu povinnosť v zmysle § 292 CSP. Žalobca sa v tomto konaní dal zastúpiť advokátom až po prvom pojednávaní vo veci samej, ktoré bolo odročené.

11. Pokiaľ ide o v napadnutom rozsudku spomínané vyjadrenie žalovaného v 2. rade zo dňa 28.05.2019, ktorý k tvrdeniam obsiahnutým v žalobe uviedol, že nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom v danom konaní, prvostupňový súd porušil povinnosť doručiť túto písomnosť žalobcovi v zmysle § 167 ods. 3 v spojení s § 110 ods. 1 CSP právnenému zástupcovi žalobcu. Takýmto postupom súdu bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom, čím došlo k porušeniu základných práv žalobcu upravených v čl. 12 ods. 1, čl. 46 ods. 1, 2 a čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

12. Napadnutý rozsudok je aj nedostatočne odôvodnený, prvostupňový súd sa totiž nedostatočne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami uvedenými v podanej žalobe a namietanými právnym zástupcom žalobcu na súdnom pojednávaní. V tejto súvislosti žalobca poukázal na obsah uznesenia NS SR zo dňa 21.10.2010, sp. zn. 4Cdo/171/2010. V rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku nesprávne súd odkázal na nález ÚS SR z 01.04.2015 sp. zn. I.ÚS 640/2014, pretože nezohľadnil to, že medzi žalobcom a žalovaným išlo o spotrebiteľský vzťah, v ktorom má spotrebiteľ slabšie postavenie a prislúcha mu vyššia miera ochrany. Prvostupňový súd totiž v rámci tohto konania nevyriešil všetky právne otázky, ktoré bol povinný vyriešiť pre účely vydania rozhodnutia vo veci samej s náležitým odôvodnením.

13. Žalovaný v 1. rade v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcu uviedol, že navrhuje odvolaciemu súdu rozsudok OS Nitra zo dňa 20.06.2019 č. k. 15Csp/154/2018-236 ako vecne správny potvrdiť. Podaným odvolaním sa žalobca snaží účelovo oddialiť plnenie svojich povinností v zmysle zmluvy o úvere.

14. Po pojednávaní dňa 24.06.2019 mu bola doručená žiadosť o obnovu úverových podmienok zo strany žalobcu. Konanie žalobcu sa javí byť zmätočné, pretože na jednej strane sa domáha absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy a na druhej strane požaduje obnovenie úverových podmienok na základe tejto zmluvy. Z odvolania žalobcu absolútne nie je zrejmé, aké právne otázky neboli zo strany súdu prvej inštancie vyriešené, a preto sa žalovaný v 1. rade nedokáže relevantne vyjadriť.

15. Žalovaný v 1. rade sa síce nevie vyjadriť k doručovaniu vyjadrenia žalovaného zo dňa 28.05.2019, avšak na pojednávaní dňa 20.06.2019 bolo predmetné vyjadrenie právnenému zástupcovi žalobcu oboznámené a práve na základe obsahu tohto vyjadrenia bol tento právny zástupca vyzvaný k späťvzatiu žaloby.

16. Žalobca v písomnom vyjadrení na písomné vyjadrenie žalovaného v 1. rade k podanému odvolaniu zopakoval svoj odvolací petít obsiahnutý v jeho odvolaní zo dňa 01.10.2019. Žiadosť o obnovu úverových podmienok podal z opatrnosti, pretože napadol prvostupňový rozsudok (jeho výrokovú časť) odvolaním.

17. Vyjadrenie žalovaného v 2. rade zo dňa 28.05.2019 nebolo právnenému zástupcovi žalobcu do dnešného dňa doručené. Ako právny zástupca reagoval iba okrajovo, pretože nemal možnosť sa s týmto vyjadrením dostatočne oboznámiť a podať k nemu adekvátne vyjadrenie.

18. Spotrebiteľskou zmluvou je podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, bez ohľadu na jej právnu formu každá zmluva, ktorú uzatvára dodávateľ a spotrebiteľ, čo je aj tento prípad. Žalobca mal síce možnosť si predmetnú zmluvu o úvere pri jej podpise prečítať, ale nemohol ovplyvniť jej obsah.

19. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej iba „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. a) a b) v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

21. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami stranou sporu, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia, pričom štruktúra odôvodnenia súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v zákone. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je totiž preukázať jeho správnosť, logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť myšlienkový postup súdu vedúci k rozhodnutiu i s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súčasne je i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní súdnych rozhodnutí, ktoré preto musia byť preskúmateľné. Súd je totiž povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy SR, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku je vo svojej podstate porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces.

22. V danom prípade súd prvej inštancie v súvislosti s rozhodnutím o uplatnenom nároku žalobcu voči žalovaným v 1. a 2. rade nepostupoval dôsledne v intenciách odcitovaných ustanovení procesného predpisu, čo sa prejavilo v tom, že jeho právne závery, ktoré viedli k vydaniu napadnutého rozsudku sú predčasné a nezodpovedajúce skutkovým zisteniam rezultujúcim z obsahu spisu.

23. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že ide o spotrebiteľský spor v zmysle § 290 CSP, pri ktorom prvoinštančný súd nesplnil svoju poučovaciu povinnosť vyplývajúcu pre neho z ustanovenia § 292 CSP. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že právne zastupovanie žalobcu prostredníctvom ním zvoleného advokáta bolo realizované až po odročení prvého pojednávania (splnomocnenie udelené žalobcom advokátovi JUDr. Martinovi Dobišovi zo dňa 26.03.2019), čo znamená, že povinnosť vec prejednávajúceho sudcu v zmysle § 292 CSP bola daná, avšak nespĺnená.

24. Ak vec prejednávajúci sudca bol toho názoru, že žaloba žalobcu nebola skoncipovaná v súlade s príslušnými procesnými predpismi, mal možnosť po podaní tejto žaloby v rámci predbežného posúdenia vyzvať žalobcu (§ 129 CSP) na doplnenie podanej žaloby v určenej lehote. Takáto výzva mala obsahovať aj poučenie o možnosti odmietnutia podania.

25. Odvolací súd na rozdiel od prvoinštančného súdu sa nestotožňuje s jeho konštatovaním v tom smere, že zo strany prvoinštančného súdu nebol daný dôvod k aplikácii ustanovenia § 298 ods. 1 CSP, pretože zo strany súdu ide iba o možnosť a nie povinnosť aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka v zmluve je neprijateľná, toľko, keď v prejednávanej veci bol žalobca právne zastúpený advokátom, tak túto možnosť súd vzhliadol za nedôvodnú. Ak bol súd prvej inštancie toho názoru, že neprijateľné zmluvné podmienky uvedené žalobcom na stranách 4 až 6 podanej žaloby sú nedostatočne špecifikované, tak mal sám pristúpiť k aplikácii ustanovenia § 298 ods. 1 CSP a určiť, ktoré z podmienok v zmluve sa nachádzajúcich majú charakter neprijateľnosti.

26. Na margo vyjadrenia žalovaného v 2. rade zo dňa 28.05.2019, ktoré ustanovenie § 167 ods. 3, 4 v spojení § 110 ods. 1 CSP, ukladá povinnosť súdu doručiť na vyjadrenie žalobcovi, resp. jeho právneho zástupcovi do vlastných rúk a umožniť sa vyjadriť k nemu v súdom určenej lehote, odvolací súd poznamenáva, že v spise sa nenachádza žiaden doklad preukazujúci doručenie tohto vyjadrenia právneho zástupcovi žalobcu. Taktiež ani z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 20.06.2019 nevyplýva, že by predmetné vyjadrenie žalovaného bolo prejednávané, alebo aspoň spomínané na tomto pojednávaní.

27. Odvolací súd poznamenáva, že na základe podanej žaloby, resp. v ňom obsiahnutom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, súd prvej inštancie žalobcom požadované neodkladné opatrenie uznesením zo dňa 15.11.2018 č. k. 15Csp/154/2018-39 v spojení s opravným uznesením zo dňa 06.03.2019 č. k. 15Csp/154/2018-199 nariadil, pričom uvedené uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia ako vecne správne Krajský súd v Nitre svojím uznesením zo dňa 07.05.2019 č. k. 6Co/75/2019-215 potvrdil.

28. Pokiaľ ide o nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, odvolací súd uvádza, že napadnutý rozsudok neobsahuje vôbec odôvodnenie výroku prvoinštančného súdu o náhrade trov konania, t.j. na základe akých ustanovení procesného predpisu sa súd dopracoval k rozhodnutiu o náhrade trov konania, pri ktorom určil, že žalovaní v 1. a 2. rade majú návrh na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 %. Za čiastočne nedostatočné je potrebné považovať odôvodnenie napadnutého rozsudku v tom smere, že súd prvej inštancie sa po stránke právnej a zároveň aj argumentačnej nedostatočne vysporiadal so skutkovými tvrdeniami uvedenými v podanej žalobe, ktoré vlastne zo strany žalobcu odôvodňovali jednotlivé uplatnené nároky (určenie absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, neplatnosti zmluvných podmienok dojednaných v rámci tejto úverovej zmluvy o určenie, že žalovaný v 1. rade má nárok na plnenie iba vo výške reálne požičanej

sumy v zmysle zmluvy o úvere). Vychádzajúc z obsahu ustanovenia § 220 ods. 2 CSP odôvodnenie napadnutého rozsudku postráda vysvetlenie, prečo prvoinštančný súd nepovažoval za neprijateľné tie zmluvné podmienky, o ktorých hovorí žalobca vo svojej žalobe na č. I. 4 až 6, resp. prečo žalovaný v 1. rade nemá nárok na plnenie iba vo výške reálne požičanej sumy v zmysle predmetnej zmluvy o úvere. V prejednávanej veci odvolací súd dáva do pozornosti prvoinštančného súdu uznesenie NS SR zo dňa 22.03.2012 sp. zn. 4Cdo/130/2011, ako aj tú skutočnosť, že medzi stranami tohto sporu ide o spotrebiteľský vzťah, v ktorom má spotrebiteľ postavenie slabšej strany sporu, k čomu musí byť prispôsobené aj odôvodnenie rozsudku najmä s poukazom na špecifikáciu dôvodov zamietnutia týchto jednotlivých čiastkových nárokov obsiahnutých v žalobnom petite. V ďalšom konaní súd vyzve právneho zástupcu žalobcu, aby náležite a presvedčivo sformuloval svoj žalobný petít a to najmä s poukazom na jednotlivé čiastkové nároky v ňom uplatnené.

29. V kontexte uvedených dôvodov, odvolací súd zaviedol procesný postup podľa § 389 ods. 1 písm. a) a b) v spojení s § 391 ods. 1 CSP, ktorý sa prejavil v zrušení napadnutého rozsudku s následným vrátením veci prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

30. Vo svojom novom rozhodnutí, pri rešpektovaní záväzného právneho názoru odvolacieho súdu obsiahnutého v tomto uznesení (§ 391 ods. 2 CSP), rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

31. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).